

КОНТРОЛЬОВАНА ПОСТАВКА, ЯК ФОРМА КОНТРОЛЮ ЗА ВЧИНЕННЯМ ЗЛОЧИНУ

На підставі аналізу положень Кримінального процесуального кодексу України, чинного законодавства та міжнародних нормативно-правових актів визначено сутність та зміст контрольованої поставки, як однієї із форм контролю за вчиненням злочину. Зосереджено увагу на організаційно-правових основах провадження контрольованої поставки, виявленні їх особливості.

Ключові слова: Кримінальний процесуальний кодекс України, негласні слідчі (розшукові) дії, контроль за вчиненням злочину, контрольована поставка.

Постановка проблеми. Ухвалення нового Кримінального процесуального кодексу (далі – КПК), на думку багатьох українських видатних діячів та науковців – це історичний крок до побудови демократичної держави. Але, незважаючи на в цілому позитивні оцінки, новий КПК викликав розбіжності та дискусії серед політиків, правознавців та представників правоохоронних органів. Прийняття в Україні нового Кримінального процесуального кодексу відкрило новий етап у правовому регулюванні досудового розслідування на території усього пострадянського простору, оскільки він вбирає в себе увесь прогресивний світовий досвід організації діяльності державних органів із протидії протиправній діяльності та встановлює детальну правову регламентацію провадження як гласних так і негласних слідчих (розшукових) дій, спрямованих на їх розслідування. При цьому, слід зазначити, що новий КПК України вносить докорінні зміни не тільки в кримінальне процесуальне законодавство України, а й в правові основи оперативно-розшукової діяльності.

Масштаби і тенденція розповсюдження транснаціональної злочинності, зростання обсягів незаконного виробництва, попиту і обігу наркотичних засобів і психотропних речовин становлять серйозну загрозу для суспільства як на національному, так і міжнародному рівнях. Крім того, зазначене негативно впливає на економічні, культурні й політичні основи населення будь-якої країни, у тому числі й України.

Крім того, незаконний обіг наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, зловживання ними та інші, пов'язані із зазначеним, форми транснаціональної організованої злочинності підривають економічний, політико-правовий, екологічний потенціал держави і створюють загрозу для її стабільності, безпеки та суверенітету. З метою виявлення, попередження та припинення діяльності транснаціональної організованої злочинності, міжнародними органі-

заціями, національними правоохоронними органами тощо вживається система методів та заходів політико-правового, адміністративного, організаційного характеру, до яких віднесено контрольовану поставку. У зв'язку із прийняттям нового Кримінального процесуального кодексу України, який вносить докорінні зміни як в оперативно-розшукове законодавство, так і в досудове розслідування, організаційно-правові основи провадження контрольованої поставки потребують теоретико-прикладного дослідження, що й зумовило актуальність даної статті.

Ступінь наукової розробки проблеми. Контрольована поставка, як окрема категорія науки кримінального процесу та оперативно-розшукового права була і сьогодні залишається предметом наукових досліджень.

Дослідження загальнотеоретичних та організаційно-правових основ провадження оперативно-розшукової діяльності та кримінального процесу проводилися як вітчизняними, так й іноземними вченими на різних етапах становлення та розвитку оперативно-розшукового та кримінального процесуального законодавства. Так, за часів КДБ СРСР такі дослідники, як Є.А. Доля, В.І. Зарицький, М.П. Карпушин, Є.Б. Песков, П.С. Дмитрієв, В.Я. Дорохов, В.П. Єрошин, Б.С. Тетерін та інші розглядали тактику використання контрольованого постачання, як методу протидії протиправній діяльності у процесі контррозв'язального захисту державної безпеки.

У пострадянський період розробці теоретичних основ правового регулювання оперативно-розшукової діяльності та удосконаленню організації та тактики провадження її методів присвячені роботи І.Г.Басецького, Ю.В.Бауліна, В.І. Борисова, Б.Є. Богданова, В.В. Голіна, І.М.Гриценка, К.К.Горяїнова, В.І. Єлінського, А.Ф. Зеленського, О.Г. Кальмана, О.О.Кваши, М.І. Камлика, О.М. Костенка, В.К. Лисиченка, О.М. Литвака, М.І. Мельника, М.А. Погорецького, Є.Д. Скулиша, В.В. Сташиса, В.Я. Тація,

В.П. Тихого, І.К. Туркевича, А.Ю. Шумилова, О.М. Юрченко, О.Н. Ярмиша та інших.

Організаційно-правові основи провадження негласних слідчих (розшукових) дій (далі – НСРД), до яких відповідно до положень Кримінального процесуального кодексу України відноситься й контрольована поставка, є предметом досліджень як вітчизняних, так і зарубіжних науковців, серед яких Б.Т. Безлепкін, А.В. Белоусов, О.А. Білічак, В.В. Гевко, В.О. Глушков, В.А. Глазков, С.Ю. Ільченко, А.В. Іщенко, І.П. Козьяков, Н.С. Карпов, Д.І. Никифорчук, М.А. Погорецький, І.В. Сервецький, Є.Д. Скулиш, С.С. Тарадойна, В.М. Тертишнік, Л.Д. Удалова, А.Г. Цветков, М.Є. Шумило та інші вчені. Проте, враховуючи новаторський аспект започаткування інституту негласних слідчих (розшукових) дій, теоретико-прикладні аспекти провадження контрольованої поставки, як однієї із форм контролю за вчиненням злочину, вимагають глибокого наукового аналізу, що **зумовило мету даної статті.**

Виклад основного матеріалу. Згідно з Кримінальним процесуальним кодексом України до форм контролю за вчиненням злочину належать, зокрема, контрольована поставка (п.1ч.1 ст.271); контрольована і оперативна закупки (п.2 ч.1 ст. 271); спеціальний слідчий експеримент (п.3 ч.1 ст. 271); імітування обстановки злочину (п.4 ч.1. ст. 271). Вказані новели КПК України фактично змінюють статус доказів, здобутих шляхом негласних слідчих (розшукових) дій, та спрощують механізм їх використання. Слід наголосити на тому, що у Кримінально-процесуальному кодексі України 1960 року не згадувалося про подібні дії [1].

В Україні проведення контрольованої поставки здійснюється згідно з положеннями статті 271 Кримінального процесуального кодексу України у порядку, визначеному нормативно-правовими актами Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Державної митної служби України, зареєстрованими у Міністерстві юстиції України.

Спільним наказом, затвердженим Генеральною прокуратурою України, Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України, Адміністрацією державної прикордонної служби України, Міністерством фінансів України, міністерством юстиції України від 16 листопада 2012 року №114/1042/516/1199/936/1687/5 «Про затвердження Інструкції про органі-

зацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні» визначено загальні основи організації проведення НСРД, забезпечення додержання конституційних прав та законних інтересів учасників досудового розслідування, швидкого, повного та неупередженого розслідування злочинів. Так, зазначений нормативно-правовий акт встановлює єдиний порядок організації проведення негласних слідчих (розшукових) дій слідчими та уповноваженими оперативними підрозділами правоохоронних органів, а також прокурорами, які здійснюють нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням.

Відповідно до положень вищезазначеного наказу визначено форми контролю за вчиненням злочину (згідно ст. 271 КПК України) та конкретизовано їх зміст. Отже, контрольована поставка, як одна із форм контролю за вчиненням злочину, полягає в організації та здійсненні слідчим та оперативним підрозділом контролю за переміщенням (перевезенням, пересиланням, передачею, ввезенням, вивезенням з України чи транзитним переміщенням її територією) товарів, предметів і речовин, у тому числі заборонених до обігу, з метою виявлення ознак злочину та фіксації фактичних даних про протиправні діяння осіб, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України [4].

Поряд з цим, слід зазначити, що термін контрольована поставка вживається як у національному законодавстві, так і міжнародних нормативно-правових актах, ратифікованих Верховною Радою України. При цьому, вжиття однакових термінів у чинному законодавстві спричиняє неоднозначність їх розуміння, що безпосередньо впливає на визначення їх організаційно-правових основ.

Основоположним міжнародним правовим актом, що регламентує застосування контрольованої поставки, у т.ч. в українському законодавстві, є „Конвенція Організації Об'єднаних Націй про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів та психотропних речовин» від 20 грудня 1988 року. Положеннями статті 1 зазначеної Конвенції контрольована поставка визначається як метод, при якому допускається вивезення, провезення або ввезення на територію однієї або декількох країн незаконних або таких, що викликають підозру, партій наркотичних засобів, психотропних речовин, речовин, або речовин, що їх заміняють, з відома і під наглядом їх компетентних органів з метою виявлення осіб, які беруть уч-

асть у здійсненні правопорушень, визнаних такими відповідно до положень Конвенції [5].

У національному законодавстві контрольована поставка регламентована ст. 4 Закону України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживання ними». Відповідно до положень зазначеного законодавчого акту під контрольованою поставкою розуміється допуск під контролем і оперативним наглядом відповідних органів ввезення в Україну, вивезення з України чи транзит через її територію наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, що здійснюється з метою виявлення джерел і каналів незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, осіб, які беруть участь в цьому [6].

Суб'єктами провадження контрольованої поставки, відповідно до положень чинного законодавства є уповноважені оперативні підрозділи. Положення Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» визначають, що оперативні підрозділи мають право проводити контрольовану поставку товарів, предметів та речовин, у тому числі заборонених для обігу, у фізичних та юридичних осіб незалежно від форм власності з метою виявлення та документування фактів протиправних діянь. Стаття 5 вищезазначеного законодавчого акту містить перелік оперативних підрозділів відповідних державних органів: Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Державної прикордонної служби України, Державної податкової служби України, Державної пенітенціарної служби України, розвідувального органу Міністерства оборони України, Державної митної служби України. При цьому, проведення оперативно-розшукової діяльності іншими підрозділами зазначених органів, підрозділами інших міністерств, відомств, громадськими, приватними організаціями та особами забороняється [7].

Поряд з цим, положеннями чинного Кримінального процесуального кодексу України суб'єктами, уповноваженими на проведення негласних слідчих (розшукових) дій визначено: слідчі органів прокуратури (на час дії п. 1 розділу XI «Перехідних положень» КПК України), органів внутрішніх справ, органів безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу державного бюро розслідувань (з дня початку його діяльності), а також уповноважені оперативні підрозділи органів внутрішніх справ, органів безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням

податкового законодавства, органів і установ виконання покарань та слідчих ізоляторів Державної пенітенціарної служби України, органів Державної прикордонної служби України, органів Державної митної служби України, які проводять негласні слідчі (розшукові) дії за письмовим дорученням слідчого, прокурора, який здійснює нагляд за додержанням законів слідчими під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва. Отже, чинне кримінальне процесуальне законодавство, окрім визначених положеннями Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» уповноважених на провадження контрольованої поставки суб'єктів визначає Державне бюро розслідувань.

Поряд з цим, слід зазначити, що Указом Президента України від 24.12.2012 року №726/2012 утворено Міністерство доходів і зборів України шляхом реорганізації Державної митної служби України та Державної податкової служби України. При цьому, одним із основних завдань Міністерства доходів і зборів України визначено провадження, відповідно до закону, оперативно-розшукової діяльності, а також досудового розслідування в межах наданих законом повноважень, вжиття заходів щодо відшкодування завданих державі збитків. Проте, на момент написання статті зазначені зміни не знайшли відображення у чинному законодавстві, зокрема, у положеннях Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» [8].

Отже, на сьогодні необхідним є питання чіткого визначення у чинному законодавстві уповноважених суб'єктів провадження контрольованої поставки.

Відповідно до частини шостої ст. 271 КПК України контроль за вчиненням злочину щодо незаконного переміщення через територію України транзитом, ввезення до України або вивезення за межі України речей, вилучених з вільного обігу, або інших речей чи документів може бути проведений у порядку, передбаченому законодавством, за домовленістю з відповідними органами іноземних держав або на підставі міжнародних договорів України. Порядок і тактика проведення контрольованої поставки визначається законодавством (ч. 5 ст. 271 КПК України).

Національне законодавство визначає, що предметом контрольованої поставки можуть бути лише ті товари, предмети та речовини, що фактично перебувають у незаконному обігу, тобто діяння з якими здійснюється з порушенням вимог чинного законодавства та відповідальність за які передбачена нормами кримінального права.

Постановою Верховної Ради України № 2741-ХІІ від 17 червня 1992 року встановлено перелік видів майна, що не може перебувати у власності громадян, громадських об'єднань, міжнародних організацій та юридичних осіб інших держав на території України. Цей перелік включає: зброю, боєприпаси (крім мисливської та пневматичної зброї та боєприпасів до неї), бойову та спеціальну військову техніку, ракетно-космічні комплекси; вибухові речовини та засоби вибуху, бойові отруйні речовини; наркотичні, психотропні, сильнодіючі отруйні лікарські засоби (за винятком отримуваних громадянами за призначенням лікаря); протиградові установки; державні еталони одиниць фізичних величин; спеціальні технічні засоби негласного отримання інформації. Зазначені предмети та об'єкти не можуть перебувати у власності юридичних осіб недержавних форм власності (перелік доповнено пунктом 7 та приміткою до нього згідно з Постановою ВР N 121/94-ВР від 15.07.94р.). Також до видів майна, що вилучене з вільного обігу, належать електрошокові пристрої та спеціальні засоби, що застосовуються правоохоронними органами, крім газових пістолетів і револьверів та патронів до них, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії (п. 8 згідно з Постановою ВР N 19/95-ВР від 24.01.95).

Аналіз положень чинного Кримінального процесуального кодексу України вказує на те, що виключно прокурор має право прийняти рішення про проведення такої негласної слідчої (розшукової) дії, як контроль за вчиненням злочину, до форм якого відноситься контрольована поставка.

Отже, контрольована поставка, як форма контролю за вчиненням злочину проводиться на підставі рішення прокурора, яке оформлюється постановою. Постанова прокурора є процесуальним документом, в якому викладається мотивоване рішення або розпорядження, прийняте у ході здійснення досудового розслідування кримінального правопорушення. Як правило, постанова щодо провадження НСРД, у тому числі й контрольованої поставки, складається з: 1) вступної частини, яка містить відомості про місце і час прийняття постанови, прізвище, ім'я, по батькові, посаду особи, яка винесла постанову; 2) мотивувальної частини, яка містить відомості, що обґрунтовують прийняте за постановою рішення із посиланням на норми законодавства України; 3) резолютивної частини, яка відображає відомості щодо суті та змісту прийнятого процесуального рішення, місця та часу (строків) його виконання, та вказує на виконавців постанови [9].

Відповідно до частини 3 ст. 271 КПК України під час підготовки та проведення контрольованої поставки забороняється провокувати (підбурювати) особу на вчинення цього злочину з метою його подальшого викриття, допомагаючи особі вчинити злочин, який вона би не вчинила, як би слідчий цьому не сприяв, або з цією самою метою впливати на її поведінку насильством, погрозами, шантажем. Здобуті в такий спосіб речі і документи не можуть бути використані у кримінальному провадженні. Отже, у зазначеній постанові, крім відомостей, передбачених статтею 251 Кримінального процесуального Кодексу України викладаються обставини, які свідчать про відсутність під час негласної слідчої (розшукової) дії провокування особи на вчинення злочину, а також зазначається про застосування, у разі необхідності, спеціальних імітаційних засобів.

Відповідно до частини 5 ст. 246 КПК у рішенні про проведення контрольованої поставки зазначається строк її проведення. Строк проведення такої негласної слідчої (розшукової) дії як контрольована поставка може бути продовжений прокурором до вісімнадцяти місяців.

У разі, коли при проведенні контрольованої поставки виникає необхідність тимчасового обмеження конституційних прав особи (наприклад, права на недоторканість житла, особисте і сімейне життя), воно має здійснюватися відповідно до положень Конституцією України, на підставі рішення слідчого судді за поданням прокурора згідно з вимогами ст. 246-249 КПК України. В ухвалі слідчого судді також повинно бути вказано конкретного виконавця проведення контрольованої поставки, як форми контролю за вчиненням злочину.

Відповідно до вимог ст. 104, 106, 252 КПК України про результати контрольованої поставки складається протокол, до якого додаються речі і документи, отримані під час проведення цієї негласної слідчої (розшукової) дії. Якщо контрольована поставка закінчується відкритим фіксуванням, про це складається протокол у присутності такої особи. Протокол про проведення негласної слідчої (розшукової) дії з додатками не пізніше ніж через двадцять чотири години з моменту припинення цієї дії передається прокурору. Прокурор вживає заходів щодо збереження отриманих під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій речей і документів, які планує використовувати у кримінальному провадженні (ст. 252 КПК України).

Контрольована поставка є допустимою за умов, що встановленими або невстановленими

особами вчиняється тяжкий або особливо тяжкий злочин; цей злочин є незакінченим; розкриття та розслідування підготовлюваного або вчинюваного злочину шляхом провадження інших гласних та негласних дій неможливо; можливість припинення злочинної діяльності на ранніх стадіях її вчинення. Крім перерахованих вище, умовами контролю за вчиненням злочину, до форм якого віднесено контрольовану поставку, за змістом положень Кримінального процесуального кодексу України, є те, що ця негласна слідча (розшукова) дія не проводиться, якщо при цьому неможливо повністю запобігти: 1) посяганням на життя або заподіянням особі (особам) тяжких тілесних ушкоджень; 2) поширенню речовин, небезпечних для життя багатьох людей; 3) втечі осіб, які вчинили тяжкі чи особливо тяжкі злочини; 4) екологічній або техногенній катастрофі.

Аналіз наукової літератури та практики провадження уповноваженими підрозділами контрольованої поставки, можна зробити висновок, що, відповідно до мети, завданнями контрольованої поставки є: документування протиправної діяльності та виявлення всіх осіб причетних до вчинення злочину; конфіскація, за результатами контрольованої поставки, товарів, предметів та речовин заборонених для обігу; виявлення причин та умов вчинення злочинів; виявлення джерел фінансування незаконних операцій з товарами, предметами та речовинами заборонених для обігу та подальших шляхів „відмивання” (легалізації) отриманих кримінальних доходів; забезпечення доказів злочинної діяльності.

У залежності від джерел отриманої інформації, характеру походження вантажу, товарів, предметів, речовин та способу його переміщення, наявністю супроводжених осіб та інших обставин контрольовані поставки поділяються на види: а) залежно від пункту відправлення і пункту призначення вантажу, товарів, предметів та речовин заборонених для обігу та відповідної державної приналежності території, на якій планується проводити операцію: внутрішня (міжрегіональна) контрольована поставка – контрольоване переміщення вантажу, товарів, предметів та речовин заборонених для обігу, що незаконно транспортуються в межах території нашої держави; зовнішня (пов'язана з перетином кордону) контрольована поставка – контрольоване переміщення вантажу, товарів, предметів та речовин, що незаконно транспортуються за межі або безпосередньо в Україну із-за кордону на підставі заключених односторонніх чи багатосторонніх угод та договорів з іноземними країнами. Вона

здійснюється, як правило, за участю правоохоронних органів цих країн.

Окремим підвидом зовнішньої контрольованої поставки є транзитна контрольована поставка – контрольоване переміщенням вантажу, товарів, предметів та речовин заборонених для обігу через територію України, яке здійснюється на підставі запитів державних органів інших країн.

За кількістю країн, які беруть участь у проведенні даного заходу контрольовані поставки поділяються на: двосторонні – поставки проводять правоохоронні органи двох країн; багатосторонні – поставки проводять правоохоронні органи трьох та більше країн. Як правило, такі поставки здійснюють при транзитному переміщенні контролюючого вантажу, товарів, предметів та речовин заборонених для обігу через територію нашої держави або проводять за результатами документування міжнародного злочинного угруповання, злочинний вантаж якого переміщують територією декількох країн, або початковий чи кінцевий її етап проходить в Україні.

Слід зазначити, що, враховуючи важливість провадження та ефективність у протидії транснаціональній організованій злочинності, національний законодавець у Кримінальному процесуальному кодексі України визначив окреме місце контрольованій поставці серед заходів міжнародної правової допомоги при проведенні процесуальних дій. Так, стаття 569 КПК України визначає, що слідчий органу досудового розслідування України у разі виявлення ним контрабандної поставки при проведенні процесуальних дій, у тому числі за запитом про міжнародну правову допомогу, має право не вилучати її з місця закладки або транспортування, а за домовленістю з компетентними органами держави, куди її адресовано, безперешкодно пропустити її через митний кордон України з метою виявлення, викриття та документування злочинної діяльності міжнародних злочинних організацій.

Висновки. Отже, контрольована поставка, як одна із форм контролю за вчиненням злочину є законним за умов: 1) здійснення її в рамках кримінального провадження щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину; 2) провадження уповноваженою законом особою; 3) прийнятого рішення про її проведення прокурором.

За результатами проведення контролю за вчиненням злочину складається протокол, до якого додаються речі і документи, отримані під час проведення його провадження. У разі, якщо контроль за вчиненням злочину закінчується від-

критим фіксуванням, про це складається протокол у присутності такої особи.

Контрольована поставка є допустимою за умов, що встановленими або невстановленими особами вчиняється тяжкий або особливо тяжкий злочин; цей злочин є незакінченим; розкриття та розслідування підготовлюваного або вчинюваного злочину шляхом провадження інших гласних та негласних дій неможливо; можливість припинення злочинної діяльності на ранніх стадіях її вчинення. Крім перерахованих вище, умовами контрольованої поставки, за змістом частини 2 статті 271 КПК України, є те, що дана негласна слідча (розшукова) дія не проводиться, якщо внаслідок її проведення неможливо повністю запобігти: 1) посягання на життя або заподіяння особі (особам) тяжких тілесних ушкоджень; 2) поширенню речовин, небезпечних для життя багатьох людей; 3) втечі осіб, які вчинили тяжкі чи особливо тяжкі злочини; 4) екологічній або техногенній катастрофі.

Особливими умовами провадження контрольованої поставки є те, що під час її підготовки та проведення забороняється провокувати (підбурювати) особу на вчинення цього злочину з метою його подальшого викриття, допомагаючи особі вчинити злочин, який вона би не вчинила, як би слідчий цьому не сприяв, або з цією самою метою впливати на її поведінку насильством, погрозами, шантажем. Здобуті в такий спосіб речі і документи не можуть бути використані у кримінальному провадженні.

Встановлюючи контроль за злочинними діями окремої особи (осіб) орган досудового розслідування має на меті розкриття усіх можливих спільників, місць зберігання об'єктів матеріального світу, що виступали предметом або знаряддям злочину, встановлення свідків, виявлення причин та умов, що сприяли вчиненню злочину, і, як наслідок, їх усунення.

Список літератури

1. Кримінальний процесуальний кодекс України [текст]: К.: «Центр учбової літератури». – 2012. – 292 с;
2. Кримінальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2001. - №25-26. – Ст. 131;
3. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку із прийняттям Кримінального процесуального кодексу України» від 13.04.2012 № 4652 - IV;

4. Спільний наказ Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 № 114/1042/516/1199/936/1687/5 про затвердження Інструкції «Про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні».

5. Конвенція Організації Об'єднаних Націй про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин від 20 грудня 1988 року // Законодавство у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів: Зб. нормат. актів / У 2 ч. – Ч. 1. – К.: Київ. нац. ун-т внутр. справ, 2006. – С. 191-231.

6. Закон України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними» // Відомості Верховної Ради України. - 1995. - №10. - Ст.62;

7. Закон України „Про оперативно-розшукову діяльність” // Відомості Верховної Ради України. – 1992. - №22. – Ст.116.

8. Указ Президента України від 24.12.2012 року №726/2012 “Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади. – Електронний ресурс. – [Електронний режим]. – [Режим доступу]: www/president.gov.ua.

9. Негласні слідчі (розшукові) дії. Коментар до глави 21 Кримінального процесуального кодексу України / [кол. авт.; за заг. ред. Є.Д. Скулиша]. – К.: Наук. – вид. центр НА СБ України, 2012. – 132с;

10. Проведення операції «Міжнародна контрольована поставка наркотиків»: Типова методика для співробітників правоохоронних органів держав-учасниць СНД // Бюро по координації боротьби з організованою злочинністю та іншими небезпечними видами злочинів на території держав-учасниць СНД, Всеросійський науково-дослідний інститут Міністерства внутрішніх справ Російської Федерації, Головне управління по боротьбі з організованою злочинністю служби кримінальної міліції Міністерства внутрішніх справ Російської Федерації, Державний комітет Російської Федерації з контролю за обігом наркотичних засобів і психотропних речовин. – М., 2004. – 63 с.

Стаття надійшла до редколегії 10 грудня 2013 року.

Рекомендована до опублікування у "Віснику" членом редколегії М.К. Якимчуком.

V.V. Komashko

Controlled delivery, as the form of the control over committing the crime

Summary

The article is about the legal and organizational backgrounds of such covert investigatory action as the Control over committing the crime, made on the basis of the analysis of the Criminal procedure code of Ukraine, Ukrainian laws in force, international laws. There is also mentioned the organizational and legal backgrounds of controlled delivery, as a separate form of the Control over committing the crime.

Key words: Criminal procedure code of Ukraine, covert investigatory actions, Control over committing the crime, controlled delivery.

В.В. Комашко

Контролируемая поставка, как форма контроля за совершением преступления

Аннотация

На основе анализа положений Криминального процессуального кодекса Украины, действующего законодательства, международных нормативно-правовых актов определены суть и содержание контролируемой поставки, как одной из форм контроля над совершением преступления. Сконцентрировано внимание на организационно-правовых основах проведения форм контроля над совершением преступления.

Ключевые слова: Криминальный процессуальный кодекс Украины, негласные следственные (розыскные) действия, контроль над совершением преступления, контролируемая закупка.